

TỪ QUẢNG CÁO ĐỜI ĐẾN QUẢNG CÁO ĐẠO

Năm 1980, khi không có một đồng xu dính túi và cùng với người bạn thành lập tổ hợp quảng cáo mang tên Promecom, tôi chỉ có duy nhất ý tưởng:

- Làm sao kiếm được thật nhiều tiền trong một thời gian thật ngắn!

Lúc đó tôi - Vincent Peyre - đã lập gia đình, có một bé gái và sống tại thủ đô Paris (Pháp).

Tôi nhất định hốt tiền bằng bất cứ giá nào, kể cả bằng phương cách bỉ ổi và bẩn thỉu nhất .. Thế giới quảng cáo là thế giới của tiền bạc, do đó, rất thường khi, quảng cáo đi đôi với giả tạo, giật gân. Quảng cáo càng giật gân càng hốt được nhiều tiền!

Ba năm trước đó, vợ tôi và đứa con gái nhỏ thường tham dự các buổi gặp gỡ cầu nguyện tại Paray-le-Monial, miền Trung nước Pháp. Mỗi lần trở về, nàng hơn hớn tươi vui, và như được biến đổi. Riêng tôi không phấn khởi cho lắm về thái độ khác thường của vợ con. Đôi lúc tôi còn cảm thấy khó chịu nữa là khác!

Một ngày, một người bạn rủ tôi tham dự buổi cầu nguyện tổ chức tại nhà thờ Saint-Sulpice ở Paris. Tôi nhận lời tham dự vì tò mò. Nhưng chính nơi đây THIÊN CHÚA chờ đợi để gặp gỡ tôi.

Sau buổi cầu nguyện chung và chia sẻ lời Chúa, đến giờ cầu Minh Thánh Chúa, nơi nhà nguyện dưới hầm. Tôi bước vào nhà nguyện tối om, với duy nhất một điểm được chiếu sáng: Mặt Nhật trưng Minh Thánh Chúa, đặt trên bàn thờ. Tôi quỳ gối xuống và từ từ, tôi có cảm tưởng Hình Bánh trắng tinh trên bàn thờ đang thu hút tôi và xâm chiếm tôi. Rồi trong phút chốc, tôi bỗng xác tín THIÊN CHÚA hiện diện thực sự trong Hình Bánh trắng tinh, nhỏ bé và đơn sơ này..

Từ 16 năm qua, tôi chưa hề một lần xưng tội. Và lúc này, tất cả mọi tội tôi phạm, hiện lên trong trí nhớ. Tôi nghe như tiếng Chúa hỏi tôi:

- Ta đặt trước mặt con cuộc sống và cái chết. Con chọn cái nào? Nếu con chọn cuộc sống, phải thay đổi lối sống hiện tại của con!

Thật là câu hỏi quan trọng, làm đảo lộn tất cả cuộc đời tôi.

Ngày hôm sau, tôi quyết định đi xưng tội. Tôi đến nhà nguyện Các Nữ Tu Bác Ái Thánh Vinh Sơn ở đường Du Bac, thủ đô Paris, nơi Đức Mẹ MARIA hiện ra với thánh nữ Catherine Labouré (1806-1876). Tôi là

người sau cùng đợi đến phiên xưng tội. Nhưng đã hết giờ. Vị Linh Mục giải tội đứng lên, định ra khỏi tòa, nhưng khi bắt gặp ánh mắt van nài của tôi, Cha thông cảm và ngồi xuống. Hẳn vị Linh Mục phải toát mồ hôi lạnh vì nghe lời xưng thú của tôi!

Từ đó cuộc đời tôi đổi hẳn. Tôi quyết định thay nghề, hay đúng hơn, chuyển nghề sang hướng khác. Thay vì sản xuất những bảng quảng cáo giật gân, vô liêm, vô luân, chúng tôi làm việc cách nghiêm chỉnh hơn, lương thiện hơn. Và nhất là, chúng tôi sản xuất những bích chương nói lên Đức Tin Công Giáo vào dịp lễ lớn như Giáng Sinh, Phục Sinh, và lễ Đức Chúa Thánh Thần Hiện Xuống. Tôi làm các bích chương trong tâm tình ăn năn thống hối, đền bù những xúc phạm chúng tôi gây nên trước đây.

Tôi cũng tổ chức lại xưởng làm việc và tạo bầu khí vừa tôn giáo, vừa yêu thương huynh đệ. Tôi mời một Linh Mục đến làm phép xưởng và chúc lành cho tất cả nhân viên của xưởng. Chúng tôi cũng dâng hiến cách riêng tổ hợp cho Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA. Từ đó, niềm an bình sâu xa ngự trị nơi xưởng làm việc của chúng tôi.

Đó là phương diện nghề nghiệp. Còn về đời sống cá nhân, tôi yêu thích quỳ châu trước Nhà Tạm hay Minh Thánh Đức Chúa GIÊSU. Tôi thường xuyên tham dự các buổi cầu nguyện chung và riêng. Tôi nghĩ rằng, nếu tôi chưa lập gia đình, có lẽ tôi sẽ chọn đời sống đan sĩ, để được liên tục cầu nguyện và sống kết hợp mật thiết với THIÊN CHÚA.

... "Công trình Ngài, lạy Chúa, quả thiên hình vạn trạng! Chúa hoàn thành tất cả thật khôn ngoan, những loài Chúa dựng nên lan tràn mặt đất. Vinh hiển Chúa, nguyện muôn năm tồn tại, công trình Chúa làm Ngài được hân hoan. Chúa nhìn đất thấp, đất sợ run lấy bầy. Ngài chạm núi cao, núi tỏa khói mịt mù. Suốt cuộc đời, con sẽ ca mừng Chúa, sống ngày nào, xin đàn hát mừng kính THIÊN CHÚA của con" (Thánh Vịnh 104, 24+31-33).

("TÉMOINS SANS FRONTIÈRES", Éditions du Lion de Juda, 1992, trang 91-95).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

